

Pozory czy istota?

(9 niedziela zwykła, rok A, Mateusz 7, 21-27)

Oto fragment Ewangelii, który nas umieszcza w pewnym miejscu! Nasi przyjaciele Anglicy powiedzieliby, że stawia przed nami poważne „wyzwanie”.

Moglibyśmy podsumować to „kazanie na górze”, które głosi Jezus poprzez: „Czyńcie wolę Boga, działajcie, nie ufajcie pozorom, gdyż tylko rzeczywistość i wasze czyny się liczą w oczach Ojca”.

W istocie, Królestwa nie zdobywa się jedynie głosząc, iż wierzymy w Jezusa i to wszystko. Nie jest to tylko sprawa pokazywania się na mszy i dawania pozorów wiary, ale dobre poznanie woli Ojca i jej stosowanie.

Tak, niektórzy pokazują pozory. „Mieć wygląd” wystarczy im. Ale to dość umiarkowane w oczach Ojca, który przywiązuje się do „istoty” naszej misji tutaj: działania.

Pozory? To dom na piasku, który jest zamieszkały przez niebezpieczne wilki, które często przychodzą w owczej skórze, tam gdzie trzymamy się dobrych manier zamiast całkowicie oddać się Chrystusowi. Przeciwnie istota, to dom na skale, który trzyma się dobrze, gdzie praktykuje się, z pokorą ale i determinacją i energią, przesłanie otrzymane przez Jezusa.

Jezus czeka na nas, abyśmy byli misjonarzami, aktywnymi świadkami Słów, co nawet pozwoli nam zbliżyć się do Ojca, zabierając ze sobą, poprzez wspaniałą wzrost, nasze wspólnoty mocno zakładane na skale ich wiary.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna S.